

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

W. BADON GHIJZEN, MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, M. CH. G. DE BRUYN,
A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS, G. NAEFF, E. J. GRATAMA SZN.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.

No. 4.

DONDERDAG

26 OCT. 1916.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,—, BIJ VOORUITBETALING f 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

BERICHT.

Aan H.H. abonné's op het S. W. wordt medegedeeld, dat voor den 18den jaargang bij den uitgever banden te krijgen zijn voor f 0.90, dat het in den band zetten van een jaargang met f 1.10 wordt berekend.
DE UITGEVER.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Bestuurssamenstelling Lawn-Tennisclub.

Delftsche Studenten-Bond.

Delftsche Studenten Muziek- en Tooneelclub „Euphonia”, door O. H.

D. S. C. S. V. „Achilles”.

Gedachten en Gedichten.

Stemming, door A. T.

Aanpakken! door Ex-gemobiliseerde.

Van Nieuw-Ingeschrevenen.

Gedachte aan 't ver-Lief.

Ingezonden,

door Wageninger.

Comite voor Nederl. Kinderen in den vreemde.

Aan M. R., in verband met zijn „nabeschouwingen over den Letterkundigen Cursus van Dirk Coster, enz.” door S. de Waard.

Technische Hoogeschool.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

Vervolg Nieuw-Ingeschrevenen. 1916-17.

Mededeeling.

Adresverandering.

Agenda.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Lawn-Tennisclub.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

E. M. v. Berckel, President.

O. E. v. Rappard, Secretaris.

C. G. Blijdenstein, Thesaurier.

A. M. Mees, Commissaris A.

P. Boele, Commissaris B.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Delftsche Studenten Muziek- en Tooneelclub „Euphonia.”

In het begin van de novitiatstijd bleek er zeer groote belangstelling te bestaan voor de muziekclub, dank zij de opleving van muzikale talenten van ouderejaars en 't aanwezig zijn van genoemde talenten bij een groot aantal novieten. Dies werd meer aandacht geschonken aan „Euphonia”, doch eilacie: 't arme meisje lag op sterven. Na haar dood bleek gelukkig dat haar geest nog was en die, samen met de „Kachel” werden gevormd tot de D. S. M. en T. C., welke Donderdagavond voorgesteld werd.

Na een openingswoord van den voorzitter, waarin hij „Euphonia” in de goede zorgen en steun bij de bondsleden

aanbeval, nam de bondsvoorzitter 't woord, de hoop uitsprekend, dat „Euphonia” een sub-vereeniging zou mogen worden, waarop de Bond trots kan zijn.

Hierna hield de heer H. Rahder Jr. een causerie over „muziekopvattingen, i. h. b. over Beethoven en zijn tijd.”

Spr. begon zijn toehoorders de vraag voor te leggen:

„Welke invloed heeft muziek op ons?” Hij stelde zich voor, niet al te diep op dit zuiver psychologisch vraagstuk in te gaan, daar hij slechts als dilettant tegenover een gehoor, eveneens uit dilettanten bestaande, sprak. Zijn doel was slechts, zich door een kleine excursie op muziek-historisch gebied er van op de hoogte stellen, hoe deze vraag beantwoord werd door enkele groote mannen. Zoo verpoosde hij eerst bij den grooten Rus, Graaf Leo Tolstoï, had het over diens bekenden werk „de Kreutzer-sonate” en over de laatste levensjaren van den kunstenaar, verwijzende naar het betreffende werkje van Gussen en Spin: „Gespräche mit Graf Leo Tolstoï in den letzten Jahren seines Lebens.”

Van Tolstoï afstappende maakte spr. een korte schets van Victor Hugo's muziekopvatting en de invloed, welke de muziek op diens werken gehad heeft. Spr. beschreef een kleine episode uit „Notre Dame de Paris” en haalde eenige gedichten aan uit „Les Voix Intérieures” en „Les Rayons et les Ombres”, een en ander om zijn meening te verdedigen betreffende de reusachtige rol, welke de muziek in Hugo's leven en schellingen gespeeld heeft. Ten slotte gaat spr. over op het gebied van den componist zelf, en wel speciaal Beethoven als onderwerp kiezende. In 't begin sterk onder den invloed zijner groote voorgangers Haydn en Mozart staande, baant het talent van den grooten toonkunstenaar zich spoedig een eigen weg, waarvoor wij één der eerste bewijzen vinden in de heerlijke „symphonie Euroïca”, gecomponeerd ter verheerlijking van Bonaparte. En dan volgen de wondervolle schellingen elkaar snel op. Spr. beschrijft in vervoering het ontstaan der 5de symphonie: „Das Schicksal pocht an die Tür.” Somber waren de laatste levensjaren van deze grootsche figuur uit de geschiedenis der toonkunst, bitterheid tegen zichzelf en zijn medemenschen vvreemde hem zelfs van zijn allernaaste omgeving. Ongetwijfeld mag Beethoven de grootste aller componisten, welke óóit geleefd hebben, genoemd worden. Met een kort slotwoord, waarin hij met sterk misnoegen spreekt over de richting, waarin zich de moderne muziek beweegt, eindigt spr. zijn voordracht, welke een welverdiend applaus ten deel viel.

Na de pauze hadden de aanwezigen het voorrecht eenige oogenblikken te genieten van het talent van den jeugdigen kunstenaar Jan Damen, violist te Delft, en we moeten, der waarheid getrouw, constateeren, dat het op de kroeg nog nóóit zoo stil is geweest onder de aanwezigen, als die oogenblikken. Beethoven's beide Romanzen werden vertolkt op een wijze, die door de zwartgalligste criticus ongeëvenaard genoemd zou worden. Tot ieders dankbaarheid toonde de solist zich gaarne bereid, het officieele programma, welke slechts de beide Romanzen bevatte, een aanzienlijke uitbreiding te geven. Een gedeelte van Mozart's Es-dur concert werd verdienstelijk vertolkt; méér boeide de 3de violsonate van J. S. Bach; uit dit werk bleek ten duidelijkste de heerlijke Bach-opvatting van den jongen violist; en méér dan één toehoorder, was op dat oogenblik erger onder den indruk, dan men oppervlakkig wel meenen zou. En ten slotte gaf de heer Damen ons een staaltje violotechniek dat, gezien de weinige, of beter gezegd geheel afwezige voorbereiding, nagenoeg volmaakt genoemd mag worden. De „Zigeuner Weisen” van Pablo de Sarasate waren 't; elk geschoold violist kent de geweldige moeilijkheden, welke dit werk den solist biedt, doch Damen bleek hier meester te zijn. De ovatie, welke volgde, was spontaan en in alle opzichten verdiend.

O. H.

D. S. G. S. V. „Achilles”.

Vrijdag 20 October l.l. hield „Achilles” zijn openingsvergadering. Er bleek voor de pas herleeftde vereeniging veel enthousiasme te bestaan: een vijftiental nieuwe leden gaf zich op, zoodat de eerste oefeningsavond a.s. Woensdag kan beginnen met meer dan veertig leden! G.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Stemming.

Een grijze sluier hult het hemelblauw
In effen wade, treurig baldakijn
Van Zomer's kille, vochte stervensschrijn,
Bekleed met loovergoud en nevelgrauw.

Een trage regen daalt. Een droeve rouw
Vervult de lucht, waar held're zonneshijn,
Zacht stralend, eens het al deed vroolijk zijn.
Nu is 't of droefheid altijd blijven zou.

De wind, hoe ook belust op 't goud der blaren,
Zwijgt stil en jaagt ze niet in warrelval.
Geen vogel fluit. De dood, die rond ging waren
Versmoorde 't blijde zingen overal.

'k Wil moedig in het onbekende staren,
Maar huiver voor den tijd, die komen zal.

A. T.

Aanpakken!!

„In de eerste dagen van Augustus 1914, ja, toen ging „het nog. Er viel hard te werken, de gemeenschappelijke „nood drong tot samenwerking, de burgers voelden met „het leger mee. En toen is van dat alles de verslapping „gekomen, en hoeveel, dat ons vroeger met ons heele leven „leidde en droeg, is verloren geraakt, hopeloos zoek. Sommigen „hebben nog een tijd lang gestreden, maar de wanhoop „is tenslotte toch gekomen. Velen hebben in 't geheel niet „geworsteld, maar zijn kalm aan ondergegaan. Hoeveel „werklust en energie is verloren, hoeveel liefde en geloof „aan de toekomst! Wat een idealen zijn verloren voor goed! „(cursiveering van mij, Ex-gem). Hoeveel opgewektheid heeft „voor moedeloosheid plaats gemaakt! O, het is goed deze „dingen uit te spreken, omdat het realiseeren hiervan de „allereerste voorwaarde is voor verbetering. *Want het ergste „is misschien nog wel dit, dat deze dingen zoo weinig worden „gevoeld (id.). Wij zijn zoo hard geworden, dat wij vaak „zelf gerust erover heen leven.*”

Lezer, dringt al het gruwelijke van hetgeen hier staat wel geheel tot U door?

Welk een vertwijfeling, welk een wanhoop ligt verborgen achter deze kalmweg op het papier staande zinnen!

Is het niet, alsof voor uw verbeelding opdoemt een uitgestrekt drijfzand, vaal-grauw-loodkleurig, als een onbewogen zee — geen water en ook geen land — waarin ontelbare menschjes langzaam maar zeker steeds dieper wegzinken; sommigen nog een tijd lang wanhopig worstelende — de doodsangst op het lijkbleeke gelaat, totdat het geweldige, grijnzende graf ook hen verzwelgt; anderen stil, als in afgetobde berusting, de vuisten in laatste vertwijfeling kramachtig saamgeknepen, in de oogen een waanzinnig koorts-vuur; weer anderen kalm aan ondergaande, als onbewust, den blik wezenloos...

En dat alles onder een beklemmende stilte; een kil-angstig, machteloos zwijgen, dat u de keel toeknijpt.... Ge wilt om hulp schreeuwen — ge kunt niet... En zoover uw blik reikt, overal hetzelfde, steeds die zwijgende hel; de angstige, loodzwaar-drukkende stilte schijnt ondragelijk — tóch moet ge haar dragen.... Een droombeeld? een visioen?

Of ge meent voor u te zien een tooneel uit Jules Verne's 20.000 mijlen onder zee... Het oogenblik, waarop ge op uw gemak, door de groote ruiten van het salon heen, onder water, het gezonken schip ziet hangen, dat zoo pas verraderlijk, door het duivelsche werk van den waanzinnigen kapitein, als door een sluipmoordenaar, onder de waterlijn is getroffen — en het trotsche, statige schip zonk, als door onzichtbare handen omlaag getrokken, steeds verder weg, terwijl de moordenaar, onopgemerkt gebleven daar beneden,

met een duivelschen glimlach op het gelaat zijn „werk” beziet: Zie de in laatste stuip-trekking tusschen de touwen hangende stervenden, met vertrokken, blauw-opgezette gezichten, hier twee als tot beest geworden in laatste bloedige worsteling, beiden met den moed der wanhoop, om de reddende boot te bemachtigen — niets hielp, het meedoogenlooze noodlot heeft hen overvallen en met een helschen grijnslach juist dat oogenblik verstart, waarop beiden in grimmige beestenhaat tot het uiterste opgezweept, elkaar in niets ontziende zucht tot lijfsbehoud vermoorden..., daar één, die zich vrij wilde maken, doch zijn voet raakte verward in de touwen van het want, niemand mocht ontkomen...

En weer omgeeft een zwijgende bewegingloosheid dit lugubere tooneel....

Verhitte fantasie? — Nachtmerrie?

Neen, lezer, doch de werkelijkheid, zooals die dagelijksch om ons heen is; de werkelijkheid, ontdaan van elk glanzend vernisje; de zwijgende realiteit, te midden waarvan de meesten alweer leven in wonderlijke onbewogenheid, zich omringende met hun dagelijksche sleur-kringetje; de werkelijkheid, slechts on-opgemerkt door de on-aandoenlijken in hun logge bewegingloosheid; de werkelijkheid, zooals die zelfs door velen, die er aan meeleven (er *in* is te veel gezegd, eigenlijk is 't ook slechts: meegeleefd worden) niet wordt gevoeld in hun veelzijdig afgestompte eenzijdigheid....

De werkelijkheid der moreele degeneratie van ons volk, de werkelijkheid der geestelijke afstomping van de gemobiliseerde „mensen”; den ondergang van het onzienlijke in het zijn triomfen vierende materiele; de wegzinking van het (al is 't soms onbewust) hoog-menschelijke, on-vergankelijke in het drijfzand van het vergankelijke; de omlaag-trekking van elk ideaal, elk geloof, dat niet rotsvast staat (en hoeveel is dat, hoeveel is waar in onzen tijd van uiterlijken schijn!?) — van alle energie, van elke hooëgere levensopvatting boven de plat-materiele, onder den helschen hoon-spot-lach van Satan....

Overdrijving zegt ge?

Wéét gij, hoe het toegaat; hebt gij, zoo ge ook onder die omstandigheden gedwongen waart te leven, ook werkelijk *méégeleefd*, en dus zelf den zedelijken afgrond kunnen aanschouwen?

Ach — ook dát zegt nog niets. Helaas is de groote massa voor de *zedelijke* ellende der wereld, voor de kale dorheid van veler zieleleven, nog onaandoenlijk. Uw oordeel hangt geheel af van Uw eigen innerlijk-zijn....

Een pessimist noemt ge me?

Uw dus-danig oordeel (dat misschien nog wel alleen berust op dit stukje) beantwoord ik slechts met een medelijdend schouderophalen als een, die beter weet, maar de nuttelosheid inziet, iemand daarvan te willen overtuigen, die tóch op lichtvaardige, oppervlakkige, in ieder geval onvoldoende gronden een beslist oordeel velt.

Ach kom, zegt dan de meer bezadigde lezer mogelijk, zóó erg zal 't toch wel niet zijn. En dan: *iedereen vóelt het immers niet zóó?* vooral niet degenen, die „officier” kunnen worden?

Dat is de echte struisvogelpolitiek, oftewel: „wat men niet weet, deert niet.” (Dat laatste: dat „officier” worden en degenen, die dat niet kunnen, die dus zelfs dit middel tot althans eenige verheffing missen, dat zijn dus de meesten, de groote massa — maar laten tobben, maar laten verdrinken in hun moreele leegheid, is te laag om hier verder te bespreken).

Maar wat er dan overblijft: dat is de reinste struisvogelpolitiek. En deze soort lezers is de *meest gevaarlijke van alle*.

Lees de laatste zinnen nog eens over:

„Want het ergste is misschien nog wel dit, dat deze „dingen zoo weinig worden gevoeld. Wij zijn zoo hard „geworden, dat wij vaak zelf gerust erover heen leven.”

In dit alles uit zich weer het merkwaardige verschijnsel, dat, wie nooit in de diepten van eigen zieleleven doordrong, ook schijnbaar niets anders kan vinden, dan de „oppervlakte” doch wie slechts éénmaal dieper is afgedaald vindt steeds meer en onuitputtelijk schijnt hem de voorraad; steeds meer hem tot nu onbekende gebieden ontrollen zich aan zijn geestes oog — een verschijnsel, dat een eigenschap is van alle oneindigheid — en hoe verder hij doordringt, des te dieper treft hem ook het onbeduidende, schijn-oppervlakkige van de wereld van het dagelijksch leven; des te intenser voelt hij ook de moreele gevaren, zooals dat hier het geval is.

Neen, gij hebt volkomen gelijk, lezer van de laatste soort: niet allen voelen het zoo. De min- en onontwikkelden — en dat zijn helaas de meesten (hebben zij „dus” ook gelijk?!?) — zij bemerken of voelen er niets of misschien nagenoeg niets van. Zij zijn degenen, die „in 't geheel niet hebben geworsteld, maar kalm aan zijn ondergegaan.” En onder de z.g. „intellectueelen” vinden we ook nog zooveel zedelijk min- en zelfs onontwikkelden, zooveel met opper-

vlaakkige, platte levensopvatting, met bijna absoluut gemis aan zedelijke zelfstandigheid....

De aanhaling van het begin was uit 't inleidend artikel van het eerste nummer van „De Militaire Veldpost”, 14-daagsch blad voor militairen onder redactie van den res. luit. van Zuylen. Het N. v. d. D. schreef: „Uit het inleidend artikel blijkt, dat de ondergrond van deze nieuwe uitgaaf zeer ernstig is: hij raakt het moreel van het leger, zwaar geschokt door het langdurig onder de wapens zijn.” En daaronder het geciteerde fragment uit het inleidende artikel, getiteld: „Arbeiden, niet vertwijfelen.”

Wal ik wil met dit stuk?

Dat gij, gemobiliseerde Delftsche intellectueelen (ge leest toch het S. W. nog wel!) wanneer ge onder de wapens komt of staat, hetzij als res. luitenant, hetzij als lager gegradeerde, hetzij als „gemeen soldaat”, dat gij iets van Uw onuitputtelijke krachten, iets van Uw meerderheid als „ontwikkelde”, iets van Uw léven geeft, om die zedelijke ellende, die langzaam maar zeker zich voltrekkende degeneratie te bestrijden, liefst met alle kracht die in U is — strijdt ertegen in Uzelf (hoe lager in rang gij zijt, des te meer is dat noodig) — en in anderen — werkt en vertwijfelt niet — en steunt hen, die ook moeten arbeiden en niet vertwijfelen en voor wie deze gevaren nog zoo oneindig veel grooter en dreigender zijn dan voor U; hier ligt een vruchtbaar arbeidsveld voor U, voor „het burgerlijk element” in de „militaire atmosfeer”. Gij kunt dat, juist omdat ge ook burger zijt (gewees), meer met de menschen mee kunt leven, omdat ge niet in het gareel van „hoogerhand” staat (zie brochure Mr. Marchant), omdat ge „mensch” kunt blijven, niet „das Militär” in U voelt, enz. enz.

Tenslotte: Het is ook Uw eigen voordeel. Het kan slechts Uw inzichten en opvattingen doen rijpen, Uw ervaringen veelzijdiger maken, wanneer gij nu reeds in meer innige aanraking komt met het zedelijk min-ontwikkelde deel der menschheid — en de droeve leegheid daarvan u duidelijk wordt. Anderen — en Uzelf heft ge ermee op. —

Dus geen struisvogelpolitiek en geen sleur- of traditie-overnemerij.

Aanpakken!!

EX-GEMOBILISEERDE.

VAN NIEUW-INGESCHREVENEN.

Gedachte aan 't ver-Lief.

Mijn ziel was als een bosch, dat in den nacht
Naar 't heldere licht der zonne smacht
Toen zag ik jou, mijn Lief; mijn hart sloeg blij,
Toen wist ik 't zonnelicht nabij.
De schemer blonk reeds — bode van haar bron —
Toen werd het dag, en kwam de zon.
De ochtend was zoo schoon, geen windezucht
Bracht trilling in de blauwe lentelucht.
En hooger stijgt de zon, in ongekende pracht,
Zij voedt de aarde met haar licht tot kracht.

Mijn lief, jij hebt gewekt mijn ziel uit 't duister
Jij bracht haar zachtens in der zonne luister
Jij werd mijn zon, mijn licht, mijn gloed,
Mijn krachtsbron, eenig, eeuwig goed.

Doch 'k vrees zoozeer, dat zon zal ondergaan,
En nacht haar donkere arm om al 't schoon zal slaan
Dat door jou liefdegloed ontbloede in mijn ziel.
En valt de avond — 'k Weet niet hde ze komt,
Of lucht gloei' rozerood na 't zonne scheiden,
Zóó dat wij bei' ons in den glans verblijden
Van 't schoonste van den dag — Of dat ze dalen zal
In donk're wolken, in 't peilloos duister Al,
Doch, 'k weet, dat, is zij heen, en nacht,
Voor mijn verslagen ziel geen vreugd meer wacht
Dan klinken in 't eenzaam mijn droeve zangen
Vol schrijnende weemoed en smartelijk langten
Naar al 't genotene, zij aan zij,
Naar al 't schoone, dat ging voorbij.

Doch 'k wil niet denken nu aan nacht
En zien slechts 't licht, dat verweg, lacht.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

Het was een verrassing voor me, een stukje van mijn hand te vinden in Uw blad, ondertekend „Wageninger”. Ik stel er prijs op hier te verklaren, met medeweten van den inzender van mijn brief, dat de publicatie er van berustte op een misverstand, en nooit mijn bedoeling is geweest. Een en ander ter verklaring van het zonderlinge feit, dat een Wageninger zijn grieven uit in een Delftsch blad.

Hoogachtend,
WAGENINGER.

Het Comité voor Nederlandsche kinderen in den vreemde, vestigt de aandacht van het Nederlandsche Volk op het feit, dat even over de grenzen van ons land duizenden Nederlandsche gezinnen wonen, die al de ellende ondervinden eener onvoldoende voeding. Verschillende omstandigheden veroorloven niet, dat deze Nederlanders naar het vaderland terugkeeren. Ze morren daarover niet; ze vragen slechts hulp voor hunne kinderen. Ze smeeken, dat het Vaderland voor deze moge zorgen.

Volk van Nederland, ons Comité is bezig deze kinderen naar Nederland over te brengen, om ze in hun midden te verzorgen. Gij kunt daarbij helpen. Gij kunt met ons de middelen bijeen brengen, om de kinderen van ons volk te onderhouden, opdat ze niet slachtoffers worden der ondervoeding waaronder ze nu reeds maanden lang lijden.

Open Uw beurs en zend eene bijdrage aan den Penningmeester S. van Lier Ez. Nassaukade 358, Amsterdam.

Het Comité voor Nederlandsche Kinderen in den vreemde,

Professor DR. J. TE WINKEL, Amsterdam, Voorz.
W. F. VAN HEUSDEN, Nic Maesstr. Amsterdam, Secr.
J. BLOOKER, wethouder, Zeist
DR. P. H. VAN ROOJEN, chirurg, Schiedam.
S. VAN LIER EZ., Nassaukade 358, Amsterdam, Penn.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

VOORSTELLING VERKADE.

„ZIJN EENIGE VROUW”

ter gelegenheid van het 2e Lustrum der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging
op VRIJDAG 27 OCTOBER 1916, te 7^{3/4} uur, in den Doelen.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

Loges en Amphitheater f 3,— — Parterre f 2,— — 3e Rang f 1,— — 4e Rang f 0,75.

PLAATS BESPREKEN Vrijdags voormiddags aan den Doelen.

Hôtel „CENTRAL”.

WIJNHAVEN 6-7.

Café-Restaurant 1e Rang.

OUDE DELFT 92.

Afzonderlijke Biljartzaal. Nieuwe Wilhelmina-Biljarts.
Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Diners en Soupers.
Ook Diners bij abonnement. 5-7 uur Avondsotels à 70 cts.

Teekenborden, Teekentafels, Teekenhaken, Driehoeken, Passerdoozen,
Rekenlinialen, Mallen, Teekeninkten, Potlooden, Gummi, enz., enz.,
steeds in grooten voorraad in de Afdeeling TEEKENBEHOEFTEN van de
TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. — BINNENWATERSLOOT 33.

A. C. VAN BERGEN VAN DER GRIJP, Plateelschilder,
ANNASTRAAT 14A, DELFT.

Vakkundige reparatie, bijwerken en stukken inzetten
van Aardewerk, Porcelein, Glas, Gips, Marmer, Vazen,
Schotels, enz., in moderne fabrikaten, zoowel als antiek.
Per briefkaart aan huis te ontbieden. (523)

W. J. VAN NIEKERK,
CHOORSTRAAT 33.

Uitzenden van Diners.
TELEFOON 607.

P. MALJAARS,
Binnenwatersloot 32.

GROOTE KEUZE IN
Dames-, Heeren- en
Kinderschoenwerk

Electrische
Maat- en Reparatie-Inrichting

Wed. J. W. HAANEPEN.

BINNENWATERSLOOT 36.

TELEFOON No. 252.

Verschillende soorten Koekjes.
PRIMA SPECULAAS.

Mr. L. DE ROOY, Advocaat te 's Gravenhage,
Spuistraat 1, Telefoon H 2070, REPETEERT
Staats- en Administratief Recht.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

A. J. PRINS, Choorstraat 4.
Dictaat-Cahiers.
Teekenborden.

Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT
tegen zeer LAGE prijzen.

OUDE DELFT 120 - DELFT,

Uitzending van Diners.

Jachtsotels / Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

DRAAGT UW

DRUKWERKEN

OP AAN DE

DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

KOORNMARKT 62.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 26 OCTOBER 1916. No. 4.

Aan M. R.

in verband met zijn „Nabeschouwingen” over den
Letterkundigen Cursus van Dirk Coster, enz.

Dit stukje is alleen bedoeld voor M. R.; ik wil niet aannemen, dat er nog meer menschen niet overtuigd zijn van de zwakheid van M. R.'s geschrijf en denk ook niet dat Dr. Clay zijn stukje *nog* meer zal verduidelijken.

De heer M. R. spreekt van „kritiek” en de heer Clay heeft dit woord van hem overgenomen; ik meen dat van kritiek geen sprake is. Kritiek is een *beredeneerde* schatting van de waarde van iets en een redeneering heb ik in M. R.'s stukjes niet kunnen ontdekken.

M. R. schrijft in zijn repliek: „maar als subjectieve uiting is mijn stuk ook zeer zeker waar”, d. w. z. men kan M. R. geheel uit zijn stukje proeven, maar dat heeft Dr. Clay ook niet weersproken, integendeel juist zijn stukje in de pen gegeven.

Dr. Clay heeft alleen gezegd dat de *inhoud* van 't stuk onwaar was en dat terecht. Zoo zegt M. R. met een akelig vaak gebruikte gemeenplaats mee: het uiterlijk is de weerspiegeling van het innerlijk, maar *gebruikt* 't gezegde fout. Aan de slordige vorm van uw stukje M. R. herkent men een *deel* van uw innerlijk, en aan de uiterlijkheden van Coster herken ik de bijzonderheden van zijn karakter, maar niet de *waarde* van zijn *werk*, *wel omgekeerd*. Waarheid in zijn *werk*, is de eerste levensvoorwaarde voor een kunstenaar, is reeds een dogma, dat niet neergeschreven behoeft te worden, maar de waarheid van de persoonlijkheid van de kunstenaar zooals M. R. onder *ten tweede* wil beweren,¹⁾ heeft daar heel weinig mee te maken (men denke aan Ibsen en Multatuli). M. R. voelde zich zelf zwak in zijn schoenen staan, in zijn eerste stukje zegt hij, „de indruk niet alleen op mij doch op „vele” anderen (in zijn repliek beweert hij nooit de tolk van de massa te hebben willen zijn) en benauwd dat dit steunzoeken iedereen op zal vallen, legt hij er nog eens de nadruk op, door te zeggen, dat 't geen „apologie” is. Wat was 't dan wel? Reeds deze zin wekte voor de vacante mijn wantrouwen op. Coster weet niet bij voortdoring zijn auditorium te boeien en is daarom volgens M. R. geen genie. Ten eerste is met zijn „auditorium” bedoeld M. R. en „vele andere”, en vallen ik en verschillende van mijn kennissen er buiten. Verder zijn tal van geniën in hun tijd miskend, dus is 't geen bewijs. Het „omdat” is dus **onwaar**. Het stukje dat M. R. hierop laat volgen heeft hij misschien oorspronkelijk zoo gevoeld, het is tenminste beter gestileerd, mij lijkt 't daar neergeschreven om zich goedwillend te doen schijnen.

Doch dan volgt „maar helaas toch is uwe verschijning een *mislukking* geweest”, d. w. z. zoo *meent* M. R., hij zegt 't echter, zooals alles, alsof 't onomstooten waar is. Zijn *bewijs* is „in zooverre ik ernstig vrees voor (het gelukken van) de *volgende* cursussen.” Zijn heele stukje is doortrokken van die beweertant, zoo oneigen aan iemand die een subjectieve meening wil geven.

Die mislukking moet toch *blijken*; de cursussen in Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Leiden en Arnhem gaan door. Eigenaardig is 't dat M. R. Coster verwijt te snel succes te hebben gehad. Kan Coster daar wat aan doen, had hij soms onheusch moeten zijn om zijn succes te verminderen of wat dan.

't Publiek, zegt M. R., werd gevormd door eenige ontwikkelde menschen, verder studenten, dus geen menschen?, of niet ontwikkeld?, neen, *natuurlijk?* ontwikkeld (dus geen menschen!) of althans voor zoodanig „doorgaand” (dus toch niet zoo „natuurlijk”... ja ja) volgt een poging tot ironie. Het grootste deel van het auditorium werd volgens M. R. gevormd door wat hij schramper meent te moeten noemen „de beau monde” enz.; een dergelijke „coterie” was *niet* aanwezig. M. R. wil misschien beweren, dat dit een *subjectieve* opvatting van mij is; ik kan hem moeilijk 't tegendeel bewijzen, evenmin als wanneer hij beweert, dat die „Upperten” in Delft 's winters tennist, toch is 't onwaar. Wanneer een jongen op school bij 't overheeren van zijn les stommiten verkoopt, zegt de leeraar: „blijkbaar” ken je je les niet, wanneer M. R. over 't Delftsche publiek stommiten vertelt mag de heer Clay zeggen „blijkbaar” kent M. R. dit publiek niet, dat M. R. dat niet inziet is *nog* stommer.²⁾

M. R. wil dan, dat Coster het 't minder aan de mode onderhevige deel, hij bedoelde te schrijven 't *betere* deel en wel

M. R. en zijn „vele anderen,” meer naar den zin gemaakt had en wijt Coster wispelturigheid.

Het eenigste wat mij van Coster wispelturig leek, was 't vaak wijzigen van zijne lezingonderwerpen op 't eind, doch dat had tot oorzaak dat een zeker persoon met initialen S. M. F. R. zijn meening voor die van het publiek uitgaf en zoo eens 5 minuten voor 't begin van een voordracht deze gewijzigd wilde hebben.

Hierop volgden *weer* twee redenen waardoor Coster zijn gehoor niet tot eind toe wist te boeien (behalve gebrek aan genie dus). „Hij is te jong”, ik heb 't nooit als een fout hooren noemen, als 't er een is hoop ik dat 't M. R.'s eenige is. M. R. herkauwt dan in ideeën armoede, Coster is nog niet volgroeid, (als hij wel volgroeid was is 't toch zeker geen bezwaar dat hij jong is), per slot komt het: Dirk Coster's ideeën zouden „niet gerijpt” zijn.

Een van die onrijpe ideeën, die tot herkauwing aanleiding zouden gegeven hebben, blijkt nu te zijn dat Coster geen „geïllustreerde catalogus” wilde geven. Nu, dat kan ik van Coster begrijpen, en hij heeft 't ook niet gedaan, dat weet ik en dat is 't voornaamste; dat hij 't zoo dikwijls gezegd heeft (als 't zoo is), lijkt mij ook onnoodig, maar 't is mij niet opgevallen te midden van de andere ideeën, die mij belangrijker voorkwamen.

De tweede reden besprak ik reeds aan 't begin.

M. R. ik en vele anderen kunnen *niet* begrijpen, dat 't U moeilijk viel Uw indruk neer te schrijven.

Dat U de waarheid moet *schrijven* omdat U die zoo *voelt*... ik wil liefst ook de „waarheid” zoo met met redenen gestaafd zien, dat de reden waarom ze is neergeschreven niet nader hoeft aangeduid.

De eindregels van de beide stukjes zijn typeerend. In het eerste stukje verzoekt M. R. aan 't eind aan 't teleurgestelde deel van zijn lezers, (ik hoop „vele”): Ail lees dan niet verder, dan komt de motiveering *waarom* we niet verder moeten lezen en dan... is 't uit.

Aan 't eind van 't tweede stukje heeft M. R. 't over een „vaderlijke vermaning” van Dr. Clay aan M. R.'s adres, waar staat die? ik heb hem nergens gelezen, heeft M. R.'s kwade geweten hem die „opmerking” als zoodanig doen opvatten?

Per slot vraagt M. R. meer waardeering voor zijn „ideeën”, waar zou men die in zijn stukjes moeten vinden. De heer M. R. moet bepaald een zonderling begrip van „ideeën” hebben als hij zijn tegenstrijdige opmerkingen daarvoor wil laten doorgaan.

S. DE WAARD.

1) Vroeger hinderde wat pose bij Coster blijkbaar niet voor M. R. maar werkte juist tot een goede indruk mee, v. g. l. blz. 228 eerste kolom.

2) Zooals te verwachten was is M. R. ook hier weer inconsequent. Hij begint zijn repliek n.l. Dr. Clay heeft het *blijkbaar* noodig gevonden een lans te breken. Van 't breken heb ik niets gemerkt op zijn hoogst is de lans niet ver genoeg doorgedrongen.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Begin van colleges en oefeningen.

Het bijzonder college „Projectieve meetkunde” van den Hoogleraar Dr. J. A. Schouten, e. i., zal voortaan worden gegeven des Woensdags van 8—9 uur n.m. in zaal 31 van het Scheikundig Laboratorium.

De Hoogleraar Dr. J. G. Rutgers is verhinderd van 25 t/m 28 October 1916 college te geven.

De openbare les, waarmede de Heer Dr. ir. P. E. Verkade zijn onderwijs als privaat-docent in de Afdeeling der Scheikundige Technologie zal aanvagen, is op zijn verzoek een week uitgesteld en nu bepaald op Donderdag 2 November a.s. te 7 ure in zaal 31 van het Laboratorium voor Scheikunde.

Vervolg Nieuw-Ingeschrevenen. 1916-'17.

J. J. V. van de Loo, r₃. Geestbrugweg 33, R'wijk. (Z.H.)
C. Paul, c. 2e Sweelinckstraat 80, d. Haag.

Gelegenheid tot inschrijving op Woensdag 1 November 1916, van 2—2½ uur n.m. in de Receptiekamer van het Hoofgebouw der T. H.

Mededeeling.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 23 October 1916 No. 17227 afdeeling O., is met ingang van 1 November 1916 aan J. H. Wiltson, w. en e. i. te 's-Gravenhage op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

ADRESVERANDERING.

M. A. Julius, Van Leeuwenhoeksingel 3.

AGENDA.

DEN HAAG.

26 October. Kon. Ned. Schouwburg. 8 uur. Rigoletto.
Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 7½ uur.
N.V. Het Rotterdamsch Tooneel. Vasantasena.
Diligentia. 8 uur. Euterpe-Concert.

Princesse-Schouwburg. 8 uur. N.V. Tooneelvereniging.
Dir. Heijermans. IJsbrand.
27 October. Princesse-Schouwburg. 8 u. Het Nieuwe Tooneel.
Ik heb je lief.

Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 8 uur. Nederl.
Opera. Dir. G. H. Koopman. De Bruiloft van Figaro.

Heden en volgende avonden: Scala, 8 uur, La fille de
Madame Angot (Zorah Dorly); Bouwmeester-Theater, 8 uur,
Gastvoorstelling M. Spree, „De Orgeldraaister”; Alberts-
Frères, 8 u., Winterseizoen; Theater Verkade, 8 u., Macbeth.

ROTTERDAM.

26 October. Grootte Doelezaal. 8 uur. Concert Utrechtsch
Stedelijk Orchest. Soliste: Mej. M. Barendregt (alt).
Progr.: Orchestwerken van Reger, Pijper, Diepen-
broek, R. Strauss en Dvorak; Lieder van Van Nieu-
wenhoven, Zagwijn en J. W. F. Brandts Buijs.

Tivoli-Schouwburg. 8 uur. Robert en Bertram.

27 October. Grootte Schouwburg. 7½ uur. N.V. Het Rotter-
damsch Tooneel. Vasantasema.

Tivoli-Schouwburg. 8 uur. M'Amour.

ADVERTENTIEN.

NIEUWE UITGAVEN.

Natuurkundige Vragen en Vraagstukken. 3^e druk.

door Prof. Dr. M. de Haas.

Prijs f 2.30

Beknopte Handleidingen.

No. 33. Hefwerktuigen door G. H. W. van Aken. 2^e druk.

„ 38. Stoomwerktuigen en -ketels. 2^e druk.

„ 40. Wiskundige opgaven voor het Propaedeutisch Examen,
door Dr. E. H. M. Beekman. 2^e druk.

Ontwatering en Bevloeiing, door T. van Maanen.

DEEL I. Ontwatering.

Prijs f 5.—

Bibliotheek van de Moderne Hollandsche Architectuur.

DEEL I. A. J. van Straaten Jr.

A. Jacot.

A. D. N. van Gendt,

in 3 stukken f 30.—, in linnen prachtband f 35.—.

Ter perse:

DEEL II. H. P. Mutters Jr.

J. Verheul Dz.

Foeke Kuipers.

Moderne Hollandsche Interieurs.

I. Binnen-Architect R. Reens.

Prijs f 3.50

II. Onder den St. Maarten.

„ f 3.50

Ter perse III. Het Binnenhuis te Amsterdam.

„ f 3.50

Een Rijks-Electriciteits-voorziening van Nederland.

door Ir. H. Doyer.

Prijs f 1.—.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ

Binnenwatersloot 33 J. WALTMAN JR. Telefoonnummer 75.